

**Stedelijk
Museum**

BUREAU

AMSTERDAM

NO 54

ROZENSTRAAT 59 / 1016 NN AMSTERDAM

TEL 31(0)20 4220471 / FAX 31(0)20 6261730

WWW.SMBA.NL / MAIL@SMBA.NL

COOKING!

CHIKO & TOKO COOKING!

In 1968 bouwde de Deense kunstenaar Palle Nielsen een kinderspeelplaats in het Moderna Museet in Stockholm. De kunstenaar, bekend door de speelplaatsen die hij voor achterstandswijken in Kopenhagen had ontworpen, gaf zijn project in het Moderna Museet de titel *Model for a Qualitative Society* mee - een titel die weinig te raden liet over de sociaal politieke agenda van het werk. In de zalen van het museum werden klimtouwen, houten constructies, schommels, waterglijbanen, verkleedkisten en een bak met schuimrubber blokken geplaatst. Op een reeks draaitafels konden de kinderen hun favoriete lp's draaien en de muziek hard door de zalen laten schallen. "There is no exhibition. This is only an art show because the children are playing inside an art museum. This is only an exhibition for those who are not playing. That is why we are calling it a model", had de kunstenaar gezegd.¹ De criticus Lars Bang Larsen roept in een aantal recente artikelen Nielsens project in herinnering in het licht van het hernieuwde elan waarmee kunstenaars een maatschappelijke rol voor de kunst proberen te formuleren.² Sinds medio jaren negentig is een opleving te zien van kunst die het esthetische en het sociale tracht te verbinden. Vanuit de belangstelling voor het sociale handelen, gekoppeld aan een behoefte om het kunstwerk te 'ani-

meren', tot leven te wekken, richten kunstenaars zich op groepen of individuen uit het publiek met wie zij in samenwerking het kunstwerk tot stand willen brengen. Het organiseren van sociale contacten, van persoonlijke en publieke samenkomsten, loopt als een rode draad door hun werk. Sprekende voorbeelden zijn de projecten van de Spaanse, in Amsterdam woonachtige kunstenaar Alicia Framis en van de Rotterdamse kunstenaar Jeanne van Heeswijk. Een opmerkelijk verschil met de maatschappelijk georiënteerde kunstprojecten van de avant-garde uit de jaren zestig is dat deze kunst minder activistisch, meer persoonlijk en poëtisch van karakter is en niet anti-institutioneel. Integendeel: de samenwerking met de instellingen wordt vaak juist gezocht vanuit de wetenschap dat deze kunst niet zonder institutionele context en kunstkritische reflectie kan ook al zijn de kunstprojecten buiten, in het sociale domein, gesitueerd. Pragmatisme en flexibiliteit zijn de sleutelwoorden voor het kunstenaarschap dat anno 2000 het sociale en het esthetische, het institutionele en niet-institutionele met elkaar verbindt.

Chiko & Toko Project, Hasselt, Nippon Center, 1999

Time Rocket 4, model: Storm Hulbers, 1998, foto: Thomas Manneke
Chiko & Toko Project, Hasselt, Nippon Center, 1999

De fantasie, creativiteit en onbevangenheid die aan kinderen wordt toegeschreven blijft een dankbaar onderwerp voor kunstenaars die 'social aesthetics' zijn toegedaan. Begin 1999 transformeerde de Amsterdamse kunstenaar Birthe Leemeijer de grote zaal van Bureau Amsterdam tot kinderspeelplaats. 20.000 speelgoedblokken in kleuren die afweken van standaard leverbare blokken, werden in de ruimte uitgestort. Leemeijer nodigde schoolklassen en kinderen uit om een ochtend of middag te komen spelen en al gauw was Bureau Amsterdam in bedrijf als alternatieve buurtspeelzaal. De blokken werden huizen, kastelen en vervaarlijk hoge stapelingen. Bouwwerken die door de volgende groep bezoekers weer *rücksichtslos* werden afgebroken en omgevormd tot nieuwe bouwsels. Ook de in Amsterdam gevestigde kunstenaars Tomoko Take (Osaka, 1970) en Chikako Watanabe (Aichi, 1969) richten zich in hun *Chiko & Toko Project* - de noemer waaronder zij sinds 1998 workshops organiseren in onder andere bibliotheken, galeries en musea - op de verbeelding van kinderen. Zonder de illusie te willen wekken aan een model voor een betere samenleving te werken, verwachten zij van het *Chiko & Toko Project* "kleine oplossingen voor grote problemen". Uitgaande van de premisse dat kinderen bij uitstek ontvankelijk zijn voor beelden, muziek en verhalen, zijn zij ervan overtuigd dat wie op een vroeg moment in aanraking wordt gebracht met kunst als een vorm van creativiteit, en wie de

CHIKO & TOKO COOKING!

In 1968 the Danish artist Pale Nielsen built a children's playground in the Moderna Museet in Stockholm. The artist, who was known for the playgrounds he designed for run-down areas of Copenhagen, called his project in the Moderna Museet *Model for a Qualitative Society* - a title that leaves little doubt about the socio-political agenda underlying the work. Climbing frames, wooden constructions, swings, water slides, dressing-up boxes and a container full of foam-rubber blocks were placed in the museum's galleries. The children were able to play their favourite LPs on a series of turntables and let their music resound loudly through the museum. 'There is no exhibition. This is only an art show because the children are playing inside the museum. This is only an exhibition for those who are not playing. That is why we are calling it a model', the artist said at the time.' The art critic Lars Bang Larsen has recalled Nielsen's project in a number of

recent articles written in the light of renewed enthusiasm among artists who are currently seeking a social role for art.² Since the mid-nineties there has been a visible revival of art that attempts to tie the aesthetic to the social. Working from an interest in the social act, coupled with the desire to 'animate' the art work, artists have turned their attention to groups or individuals in the general public with whom they want to collaborate to produce the art work. The arrangement of social contacts, of private and public gatherings underlies all this work. Notable examples are the projects of the Amsterdam-based Spanish artist Alicia Framis and the Rotterdam artist Jeanne van Heeswijk. Striking differences from the socially-oriented work of the avant-garde of the 1960s, however, are that their art is far less activist, more personal and poetic in character and not at all anti-institutional. On the contrary, collaboration with institutions is sought in the knowledge that this art cannot exist without an institutional context and the self-reflection of art criticism, even if the art project is situated in the domain of the social. Pragmatism and flexibility are the keys to current artistic practices which bind the social to the aesthetic, the institutional to the non-institutional.

The imagination, creativity and lack of inhibition attributed to children continues to be a rewarding subject for artists who are dedicated to social aesthetics. At the beginning of 1999 the Amsterdam artists Birthe Leemeijer transformed the main space of Bureau Amsterdam into a children's playground. Twenty-thousand toy building-blocks in colours that were different from standard building-blocks were tipped into the gallery space. Leemeijer invited schools and other children to come to play for a

-Go berry wild!

(1999, In de ban van de ring, Provinciale Bibliotheek Limburg / Nippon Centre, Hasselt, Belgium)

Photo: Thomas Manneke
Guitar table: Yuichi
Model: Storm Huibers, Tosca, Suze Swarte, Loulou Swarte
Music for the workshop: Richard Cameron and Karin Ras
Special thanks: Nov Amenomori, Anette Slone, Patrick Pheasant

In June 1999, the Chiko & Toko Project was invited to make exhibitions in two public spaces in the city of Hasselt, at the Provinciale Bibliotheek Limburg and the Nippon Centre. The workshop programme was held in the Public Library and a solo presentation was shown at the Nippon Centre which was located in a shopping centre.

The workshop programme was centred around a big guitar (lying on the floor) and a presentation of story boards of the picture book "Nepue".

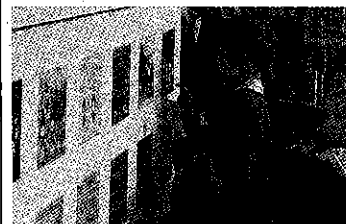
This presentation was completed with two pictures of children wearing the Chiko & Toko costumes and sometimes a screening of the music video "We love Dancing!". The workshop was held for a group of children aged 4 to 6 years old. The group was invited to a slide show of "Nepue" and afterwards to create drawings of their own cosmic world based on their impressions of the story.

The solo presentation at the Nippon centre was a total transformation of the space into a Chiko & Toko world. They showed a collection of all the Chiko & Toko costumes, photos and story boards in the shop windows.

-Go berry wild!

(2000, Continental Shift, City Library, Aachen, Germany)

Photo: Thomas Manneke
Guitar table: Yuichi
Model: Storm Huibers, Tosca, Suze Swarte, Loulou Swarte
Music for the work-shop: Richard Cameron and Karin Ras
Special thanks: Gregor Jansen, Brugel Sato, Florian Göttke, Hannah Schwarzbach, Ivo van Stiphout, Nov Amenomori

In May 2000, the Chiko & Toko Project was invited to make an exhibition in the City Library of Aachen in Germany. In the exhibition, a big guitar table, which is used as a drawing table for children, and a specially designed huge textile book (180 cm. height) were shown together with a set of story boards from the picture book "Nepue". Furthermore, the exhibition was completed with 4 big photos of children wearing Chiko & Toko costumes. The workshops, an important part of the exhibition, were organized by Chiko & Toko and the City Library. During the first workshop, a group of children aged 8-12 were invited to a slide show of "Nepue". After the slide show, the children created their own textile works which were included in the textile book afterwards. Every work on this open page told its own story but still related to the story of "Nepue".

To realize these pages the children brought their own textile and old clothes. Moreover, the book has two pages of pockets in which children who visit the library during the three-month exhibition period can draw and put their drawings. This functions as a communication board among children.

Some costumes of Chiko & Toko were shown in glass cases, located at the entrance of the library. The glass cases served as show windows where Chiko & Toko introduced their own world with their products, costumes and photos.

-Go berry wild!

(1999, De Toekomst Die Ons Toekomst, 10 jaar Fonds BKVB, Amsterdam)

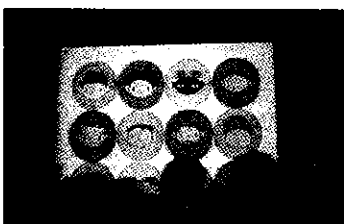
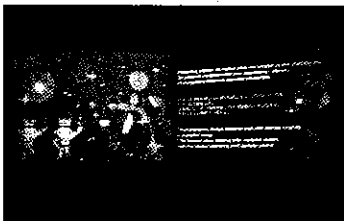
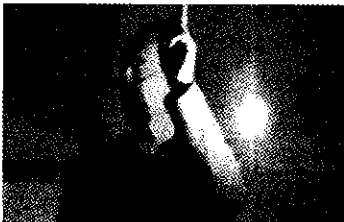
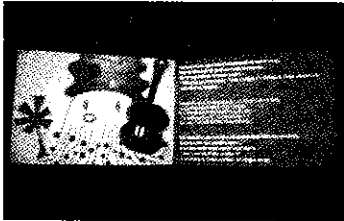
Model: Storm Huibers, Tosca, Suze Swarte, Loulou Swarte

Live reader of the picture book: Joost swarte (Dutch)

Music for the live show:

Richard Cameron and Karin Ras

Special thanks: Elske Neus, Anne Frank school Amsterdam, Moniek Toebosch, Martijntje Hallmann

On the 24th of March 1999, the Chiko & Toko Project was invited to make a live performance at the celebration of the 10th anniversary of Fonds voor Beeldende Kunsten (Foundation for Fine Arts) in Amsterdam. The performance, held in the main building of the FBK, consisted of a slide show of the picture book "Nepue" (read out by Joost Swarte, cartoonist/drawer) followed by a big screen projection of the music video "We love dancing".

The performance - fashion show culminated when 4 children appeared to the audience in a specially designed cart led by Chiko & Toko. They wore playful costumes which were made after the picture book of "Nepue". The cart went through the audience with the happy tune by DJ Richard Cameron and Karin Ras. Later on, the video work "Future" which was made especially for this exhibition was shown. In this documentary video, Dutch elementary school kids were interviewed about how they see their future - in 20 years, 50 years, 100 years.

-Go berry wild!

(1999, Ideas for living, Galerie Micheline Szwajcer, Antwerp, Belgium)

Photo: Thomas Manneke

Guitar table: Yuichi Model: Storm Huibers, Tosca, Suze Swarte, Loulou Swarte

Guest workshop: Joost Swarte

Music for the workshop: Richard Cameron and Karin Ras

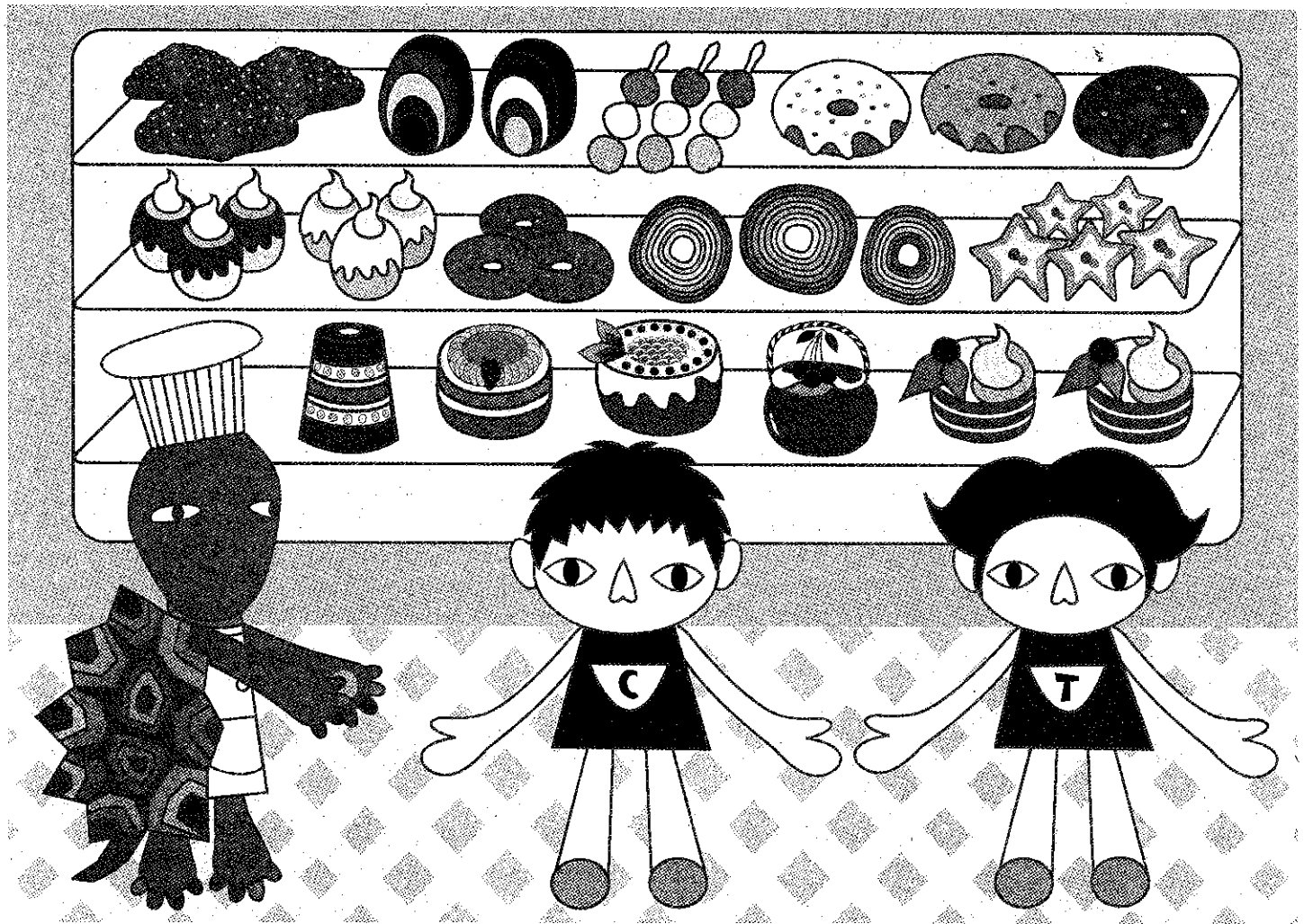
Special thanks: Jan-Willem Poels, Katelijne and Natascha (Muhka)

In March and April 1999, two workshops organised by the educational department of the MUHKA (Museum of contemporary Art Antwerp), were given by Chiko & Toko. The first one introduced the story of Chiko & Toko trip to Mars and about the environment of Mars, but without any visual reference. Chiko & Toko hoped to entice the imagination of the participating children.

In the second workshop the children came to the gallery to see the world of Chiko & Toko for the first time. Together with Chiko & Toko they made three-dimensional works that complete the world of the Chiko & Toko Project.

For this show, they invited the Dutch drawer/cartoonist Joost Swarte. He showed slides of his works and introduced some of his books. Together they organized another workshop with children of different ages and their family members. The intention of this workshop was to help them create their own small books.

waarde van gedeelde ervaring leert kennen, daar op een later tijdstip in zijn leven de vruchten van zal plukken. Door het aanstekelijke enthousiasme waarmee Take en Watanabe te werk gaan geef je je graag gewonnen aan hun hedendaags 'idealisme'. Zoals de musici Richard Cameron en Karin Ras over het *Chiko & Toko Project* schreven: "To watch them is to love them."³

Het *Chiko & Toko Project* onderscheidt zich in zijn opzet van vergelijkbare artistieke ondernemingen door de brede opzet. Watanabe en Take geven hun kunstenaarschap vorm in samenwerking met collega-kunstenaars, fotografen, vormgevers en muzikanten. Op hun beurt worden zij weer uitgenodigd om mee te werken aan producties van deze collega's. Het idee voor het *Chiko & Toko Project* is zelfs ontstaan toen Watanabe en Take werd gevraagd easy tune-achtige liedjes (*We Love Dancing!*, 1998) in te zingen voor de muziekproducenten Arling & Cameron. De cartoonfiguren die Take voor deze muziksessie had

ontworpen gingen een eigen leven leiden als Chiko & Toko. De vrolijke Japanse poppetjes werden de mascottes van het befaamde *Rencontres Trans Musicales* muziekfestival in Rennes (1999) en onderwerp van een videoclip die door *MTV Latino* werd uitgezonden. De Chiko & Toko cartoon-esthetiek bepaalt ook het uiterlijk van de environments waarin Take en Watanabe hun workshops geven. Het zijn configuraties van meubelsculpturen, grafische voorstellingen, muziek, verhalen, videoclips en kostuums. Totaal-omgevingen waarin de kinderen worden meegevoerd naar de fantasiewereld van Chiko & Toko. De tot in de details uitgewerkte vormgeving en scenario's die Take en Watanabe in de workshops hanteren, verradt een Japanse hang naar perfectie. Maar de subjecten van het *Chiko & Toko Project* zijn kinderen en deze bijeenkomsten lopen dus ondanks de regie steevast uit in de vrolijke anarchie die het werken met kinderen nu eenmaal met zich meebrengt.

Het nieuwste project heet *Chiko & Toko Cooking!* Gedurende de zomermaanden organiseren Chiko & Toko in Bureau Amsterdam een reeks kook-workshops met Amsterdamse kinderen van acht tot twaalf jaar. Samen met Chiko & Toko en met chef-koks uit Amsterdamse restaurants bereiden de kinderen in een reeks workshops een menu van vijf gangen voor, waaronder een groente-fruit salade in de vorm van een sportwagen. Aan het eind van het project wordt het smakelijke maar onconventionele menu in *Our Restaurant* aan het publiek geserveerd. De kinderen leven hun kookkunsten uit in een zeshoekige, mobiele keuken, met onder andere muzikale deuren. Rond het centrale keukenblok zijn cirkelvormige houten bladen met vrolijke grafische afbeeldingen van de gezichten van Chiko & Toko's vrienden als satellieten op de vloer van de grote zaal geplaatst. Tijdens de afsluitende weekenden in *Our Restaurant* komen de schijfvormige elementen omhoog en doen deze dienst als tafels. De groep kinderen die gedurende het project in de keuken werkt, krijgen kook-kostuums aan en de muren van Bureau Amsterdam worden voorzien van menu's, grafische voorstellingen en fotowerken die de keuken-avonturen van Chiko & Toko en de kinderen illustreren. Tijdens de kooksessies wordt de *Chiko & Toko Cooking! song* van Arling & Cameron ten gehore gebracht.

Met *Chiko & Toko Cooking!* vinden Take en Watanabe aansluiting bij een bekende analogie tussen kunst, architectuur en gastronomie. Het op tafel zetten van een verfijnd gerecht vereist immers dezelfde "intuïtie, verbeeldingskracht, enthousiasme en grote organisatorische vaardigheid" die bij het maken van kunst en bouwkunst aan de orde zijn.⁴ De kinderen die aan *Chiko & Toko Cooking!* deelnemen zullen deze zomer zeker iets van artistieke en gastronomische bevlogenheid kunnen navoelen. Of ze daardoor later betere mensen of kunstenaars worden is de vraag. Koken kunnen ze alvast.

Martijn van Nieuwenhuyzen

1. Lars Bang Larsen, 'Child,s Play', *FRIEZĒ*, Issue 51, March - April 2000, pp. 59 - 61.

2. Zie 1. en Lars Bang Larsen, 'Social Aesthetics: 11 examples to begin with, in the light of parallel history', *Afterall*, Issue 1, 1999, pp. 76 - 87

3. Richard Cameron, Karin Ras, 'Chiko & Toko. Proposal for Chiko & Toko Cooking, a children's program', *Metropolis M*, N° 4, 1999, pp. 42-43.

4. Peter Collins, *Changing Ideals in Modern Architecture*, Montreal, 1965, p.168

morning or an afternoon and before long Bureau Amsterdam had become an alternative playground. The blocks became houses, castles and enormous, stacked piles. Constructions that were then mercilessly destroyed by the next group of visitors in order to be reconstructed into new edifices. The Amsterdam-based artists Tomoko Take (Osaka, 1970) and Chikako Watanabe (Aichi, 1969) too focus on the power of children's imaginations in their *Chiko & Toko Project*, the title under which they have been organizing workshops with children since 1998. Without wanting to suggest that they are working towards a model for a better society, they expect the *Chiko & Toko Project* to generate 'small solutions to large problems'. Working from the premise that children are extremely receptive to images, music and stories, they are convinced that anyone who is brought into contact with art as a form of creativity at an early age, and whoever learns the value of shared experience, will reap the benefits of this experience in later life. The infectious enthusiasm with which Take and Watanabe set to work makes one glad to submit to their contemporary 'idealism'. As the musicians Richard Cameron and Karin Ras wrote in response to the *Chiko & Toko Project*: 'To watch them is to love them.'³

The *Chiko & Toko Project* differs from other comparable artistic practices in the breadth of its approach. Take and Watanabe form their practice in collaboration with fellow artists, photographers, designers and musicians. In turn they are invited to work on these colleagues' productions. The idea behind the *Chiko & Toko Project* arose when Take and Watanabe were asked to sing easy-listening songs (*We Love Dancing!* 1998) for the music producers Arling & Cameron.

The cartoon figures that Take had created for this music session went on to live lives of their own as Chiko & Toko. These cheerful Japanese cartoon characters became the mascots for the famous *Rencontres Trans Musicales* music festival in Rennes (1999) and the subject of a video clip broadcast by *MTV Latino*. The Chiko & Toko cartoon aesthetic also determines the appearance of the environments in which Take and Watanabe hold their workshops. These are configurations of furniture sculptures, diagrammatic displays, music, narratives, video clips and costumes. Total environments in which children are transported to the fantasy land of Chiko & Toko. The highly detailed designs and scenarios employed by Take and Watanabe in the workshops betrays a Japanese longing for perfection. But the subjects of the *Chiko & Toko Project* are children so, despite strict directing, these gatherings deteriorate into the joyful anarchy that working with children inevitably brings.

The latest project is called *Chiko & Toko Cooking!* During the summer Chiko & Toko are organizing a series of cooking workshops in Bureau Amsterdam with eight to ten year-olds from Amsterdam. Together with Chiko & Toko and chefs from various Amsterdam restaurants, the children will prepare a five-course meal, which will include a green fruit salad in the shape of a sports car. At the end of the project this unconventional menu will be served to the public in *Our Restaurant*. The children will indulge their culinary skills in a round, mobile kitchen with, among other unusual features, musical doors. Around the central cooking unit, round wooden trays, decorated in colourful, printed images of the faces of Chiko & Toko's friends, circle like satellites across the floor of the large

room. During the final weekends in *Our Restaurant* these disc-shaped elements will rise up to serve as tables. The groups of children who have worked in the kitchen during the project will be given cooking costumes and the walls of Bureau Amsterdam will be hung with menus, cartoon-like illustrations and photographs representing the adventures of Chiko & Toko and the children. During the cooking sessions Arling & Cameron's *Chiko & Toko Cooking!* song will be played.

With *Chiko & Toko Cooking!* Take and Watanabe link into the familiar analogy between art, architecture and gastronomy. After all, the creation of fine food requires the same 'intuition, imagination, enthusiasm and considerable organizational skills' as the making of art or architecture. 'The children who take part in *Chiko & Toko Cooking!* will certainly come to understand something of artistic and gastronomic inspiration. Though whether this will make them better people or artists in the future remains to be seen. At least they will have already learnt to cook.

Martijn van Nieuwenhuyzen

1. Lars Bang Larsen, 'Child's Play', *Frieze*, issue 51, March - April 2000, pp. 59-61.
2. Ibid. and Lars Bang Larsen, 'Social Aesthetics: 11 examples to begin with, in the light of parallel history', *Afterall*, issue 1, 1999, pp. 76-87.
3. Richard Cameron, Karin Ras, 'Chiko & Toko. Proposal for Chiko & Toko Cooking, a children's program', *Metropolis M*, N° 4, 1999, pp. 42-43.
4. Peter Collins, *Changing Ideals in Modern Architecture*, Montreal, 1965, p.168.

Biografie

TOMOKO TAKE

1970, Osaka, Japan

Osaka University of Arts, Osaka, Japan, 1989 - 1994
Kyoto City University of Arts, Kyoto, Japan, 1994 - 1996
Rijksakademie van Beeldende Kunsten, Amsterdam, 1997 - 1998

CHIKAKO WATANABE

1969, Aichi, Japan

Kyoto City University of Arts, Kyoto, 1988 - 1994
Sandberg Instituut, Amsterdam, 1995 - 1998

TENTOONSTELLINGEN (SELECTION)

1998 Open Ateliers, Rijksakademie van Beeldende Kunsten, Amsterdam
1999 In de Ban van de Ring, Nippon Centre en Provinciale Bibliotheek Limburg, Hasselt, België
1999 Ideas for Living, Galerie Micheline Szwejcer, Antwerpen, België
1999 De Toekomst Die Ons Toekomst, 10 jaar Fonds BKVB, Amsterdam
2000 Continental Shift, Public library, Aken, Duitsland
2000 Ideas for Living, part 2, De Paviljoens, Almere
2000 For Real, Stedelijk Museum, Amsterdam

Activiteiten op het terrein van de muziek (alle muziek geproduceerd door Arling & Cameron):

1997 CD Album 'All-In' (door Arling & Cameron) uitgebracht door Japan Columbia in Japan
Chiko & Toko zingen 'We Love Dancing!' 'We Love Dub', 'Here We Go!'
1998 Live optreden, 'Escalator Records All Stars' in Quatro, Osaka en Tokyo, Japan
12 inch 'Voulez-Vous?' uitgebracht door Emperor Norton Records, USA
CD Album 'Sound Shopping' (special comix edition) uitgebracht door Basta, Nederland. Chiko & Toko zingen 'Tokyo Taxi Robot'.
De videoclip 'We Love Dancing!' uitgebracht (regie

Tomoko Take, geproduceerd door Drive-In Productions).
CD Single 'We Love Dancing!' en CD Album 'All-In' (door Arling & Cameron) uitgebracht door Basta, Nederland.
1999 Art Direction voor Rencontres Transmusicales, Rennes, Frankrijk
12 inch 'We Love to Rock!' uitgebracht door Emperor Norton Records, USA.
'Voulez-vous?' gekozen tot een van de beste CD singles van 1998 door de New York Times.
CD Album 'ALL-IN' uitgebracht door Emperor Norton Records, USA.
MTV Latino zendt de videoclip 'We Love Dancing!' uit in het programma 'Alternative Nation'.
2000 Cooking thema song 'Chiko & Toko Cooking!' uitgebracht en remix van 'We Love Dancing!'.

Nieuwsbrief

U kunt zich abonneren op de Nieuwsbrief van Bureau Amsterdam. Als u f. 25,- overmaakt op girorekening 4500092 t.g.v. Dienst Musea voor Moderne Kunst te Amsterdam onder vermelding van 'Nieuwsbrief Bureau Amsterdam' krijgt u de Nieuwsbrief een jaar lang toegestuurd. U ontvangt dan tevens de uitnodigingen voor de openingen.

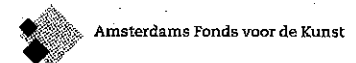
Colofon

Samenstelling tentoonstelling: Martijn van Nieuwenhuyzen en Bart van der Heide
Tekst en redactie Nieuwsbrief: Martijn van Nieuwenhuyzen
Secretariaat: Jan Meijer
Vormgeving: Mevis & Van Deursen
Druk: Rob Stolk, Amsterdam
Vertaling: Annabel Howland
Participants of workshops: Jorit Schellens; Meriam Bouhaous; Sam ten Voorde; Kelvin Pater; Kolja van Beek; Liza Elzenburg; Suze Swarte; Iman Whitfield; Chefs Starter/ Marlein Overakker; Soup/ Sander van Ommeren; Salad/ Len & Pinky; Main course/ Marlein

Overakker; Dessert & flower arrangement/ Ton Hilhorst; Kitchen builder Bouwko Landstra & Alko de Vries; Didier Dörival; Theme song and sound for the kitchen Arling & Cameron; Sound devices for the kitchen Ivo van Stiphout; DJ for the presentation Karin Ras (Drive-in Productions); Translation of the story of "Eluna" (Dutch) Joost Swarte; Translation of the story of "Eluna" (English); Annette Slone Ayako Yoshimura Karin Ras.

Special thanks to: Bart van der Heide, Martijntje Hallmann, Roy Tylor, Jack Klauer, Yuichi Takeuchi, Keiko Shibata, Elske Neus, Nov Amenomori, Walter van Broekhuizen, Koichi Watari (Watarium), Marlein Kaptain, Rita Bos, Gustaf Beumer, Ferri Wouters, Thomas Manneke.

Sponsored by: Stichting Fonds voor Beeldende Kunsten, Vormgeving en Bouwkunst; Amsterdams Fonds voor de Kunst;

De Ster, Amsterdam; Sola, Zeist.

Programme

EXHIBITION

15 - 07 to 27 - 08 2000

PRESENTATION

29 - 07 from 4 pm to 7 pm

WORKSHOP

15 - 07 and 16 - 07
22 - 07 and 23 - 07

RESTAURANT

19 - 08 and 20 - 08
26 - 08 and 27 - 08

Stedelijk Museum
Bureau Amsterdam
Rozenstraat 59
1016 NN Amsterdam
tel. 020 4220471
fax. 020 6261730
e mail: smba@xs4all.nl
internet www.smba.nl
geopend van di t/m zo,
11.00 - 17.00 uur

10 september - 15 oktober 2000

Lara Schnitger - Matthew Monahan 'GOZAIMAS'